

ΕΤΟΣ 74ον

10 Μαΐου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3806)

Η ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἄπό τόν πλοῦτο τῶν νοημάτων τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς θά μᾶς ἀπασχολήσει τό θέμα τῆς «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ» λατρείας τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτή περιγράφεται ἀπό τόν Κύριο κατά τήν συνομιλία Του μέ τήν Σαμαρεΐτιδα.

Ὁ Χριστός διαλέγεται μέ αὐτήν τήν γυναίκα παρά τό ἄσβεστο μίσος πού ὑπῆρχε μεταξύ Ἰουδαίων καί Σαμαρειτῶν, λόγω ἱστορικῶν, θρησκευτικῶν καί φυλετικῶν διαφορῶν.

Ὁ Κύριος μέ τήν παρουσία καί τόν λόγο Του βοηθεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά ὑπερβοῦν τίς διαιρέσεις, καθότι κηρύττει ὡς κανόνα ζωῆς καί μέτρο πίστεως τήν εὐαγγελική ἀγάπη πρὸς ἐχθρούς καί φίλους, ἡ ὁποία ἐπιφέρει τήν καταλλαγή, τήν συμφιλίωση. Ὅταν ἡ Σαμαρεΐτις, μεταξύ ἄλλων, ρώτησε τόν Χριστό ἂν εἶναι πῶς σωστό νά λατρεύεται ὁ Θεός στό ὄρος Γαριζίν, ὅπου οἱ Σαμαρεῖτες εἶχαν οἰκοδομήσει ναό, ἢ στά Ἱεροσόλυμα, ὅπου ὑπῆρχε ὁ περίφημος ναός τοῦ Σολομῶντος, Ἐκεῖνος τῆς ἀπάντησε ὅτι ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα. Καί ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὡς πνεῦμα βρίσκεται ὑπεράνω παντός περιορισμοῦ, αὐτός πού τόν προσκυνεῖ δέν δεσμεύεται ἀπό τόν τόπο. Ἀρκεῖ ἡ προσκύνηση αὐτή νά γίνεται μέ τήν δύναμη τοῦ πνεύματος, πού φανερώνει τήν ἀλήθεια.

Βιωματική λατρεία τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου ἀνατρέπει τίς ἕως τότε ἀντιλήψεις γιά τήν λατρεία τοῦ Θεοῦ πού κατανοεῖται πλέον ὡς ἐμπιστοσύνη, ἀφοσίωση καί ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Ἡ χριστιανική λατρεία δέν μπορεῖ νά συνδέεται μέ νεκρούς, χωρίς περιεχόμενο ζωῆς θρησκευτικούς τύπους, μέ τόν φόβο τῆς ἐνοχῆς ἢ τόν χωρίς βάθος συναισθηματισμό πού ὀδηγεῖ σέ μορφές πνευματικῆς ἀπολιθώσεως. Ἡ ἀληθινή λατρεία εἶναι σχέση ζωῆς, ἔκφρα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. δ' 5-42)

Τό ζωντανό νερό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφάς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Απεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὐτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. Απεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Αφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε, ἴδετε ἀνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ, ἠρώτων αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν

αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐτι τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδού, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

ση πίστεως καὶ ἐλπίδας, ἐμπειρία γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Εἶναι κοινωνία μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού ἀποκαλύπτει τὴν Ἀλήθεια, δηλαδή τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ λατρεία τοῦ ζῶντος Θεοῦ φανερώνεται ὡς κίνηση πρὸς τὰ ἄνω, ὡς εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Λόγο, ὡς ἐπιθυμία νά ὁμολογήσουμε δοξολογικά τίς φανερές καὶ ἀφανεῖς εὐεργεσίες Του, νά μετὰσχουμε στήν χάρι καὶ ζωοποιὸ ἐνέργειά Του καί, ἐν τέλει, νά βιώσουμε τὴν συγγένεια πού ἔχουμε μαζί Του ὡς μέλη τοῦ Σώματός Του καὶ μέτοχοι τοῦ χαρίσματος τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας.

Ἡ δυναμικὴ τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας

Ἐπειδὴ ἡ «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» λατρεία δέν περιορίζεται στό πλαίσιο μιᾶς θρησκευτικῆς τελετουργίας, ἀλλὰ μαζί μέ τὴν πίστη, τὴν ζωὴ καὶ τό ἦθος συναπαρτίζουν ἓνα ἀδιαίρετο σῶμα, δέν ὑπάρχει σέ αὐτὴν τίποτε τό στατικό καὶ μεμονωμένο. Τά πάντα ζοῦν καὶ κινοῦνται ἀρμονισμένα μέσα στό ὅλον. Μάλιστα στήν καρδιά, στό κέντρο λατρείας τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ἡ θεία Εὐχαριστία, συντελεῖται ἡ ἀνταλλαγὴ τῆς περιορισμένης καὶ πρόσκαιρης ἀνθρώπινης ζωῆς μέ τὴν ἀπεριόριστη καὶ αἰώνια ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Προσφέρουμε δηλαδή στόν Θεό ἓνα κομμάτι ἄρτο καὶ λίγο οἶνο· καὶ μέσα σέ αὐτά τά εὐχαριστιακά δῶρα ἐμπεριέχονται ὅλη μας ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη, ἡ ταπείνωση, ἡ μετάνοια, ὁ μόχθος, ἡ ἀδυναμία, ἡ προσδοκία, ὀλόκληρη ἡ ζωὴ μας. Καὶ λέμε στόν Θεό: «Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα». Σέ κάθε καιρό,

10 Μαΐου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστός μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγηε».

Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὀσίου τοῦ Μεγαρέως.

Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδῆ λειψάνου).

ᾠχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαΐου, τοῦ Τυφλοῦ.

Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.

δηλαδή, καί γιά ὅλες σου τίς εὐεργεσίες, σοῦ προσφέρουμε αὐτά τά δῶρα, πού εἶναι δικά σου ἀπό ἐκεῖνα πού μᾶς δίνεις ἐσύ (Λειτουργία Ἰω. Χρυσοστόμου). Καί ὁ Θεός δέχεται τήν προσφορά τῆς Ἐκκλησίας καί ἐναποθέτει καί Αὐτός τήν ζωή Του, τό Ἅγιο Πνεῦμα Του, στά δῶρα τῆς Εὐχαριστίας, τά ὅποια μεταβάλλει σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Καί μετέχοντας ὁ πιστός σέ αὐτά συναντᾷ τόν Χριστό μέσα του, διαλέγεται προσευχητικά μαζί Του, γίνεται θεοφόρος καί χριστοφόρος καί ἐνώνεται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ μέ Αὐτόν καί ὅλη τήν Ἐκκλησία.

Πορεία πρὸς τήν Βασιλεία

Λατρεύοντας ὁ πιστός τόν Θεό ἀποκτᾷ τήν αἴσθηση ὅτι ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησίας, «σύν πάσι τοῖς Ἁγίοις», πορεύεται τήν ὁδὸ πρὸς τήν ἀτελεύτητη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία προγεύεται ἀπό τό παρόν, ἀπό αὐτήν τήν ζωή. Καί ἔχοντας στήν καρδιά του τόν Ἀπεριόριστο Κύριο τῆς Δόξης, ἀναφωνεῖ τόν ἐξάισιο λειτουργικό μας ὕμνο· «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρέτον Τριάδα προσκυνοῦντες. Αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν». Γένοιτο!

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr